

Nr 305.

Av herr **Lindhagen**, om bestämmande av vilka jordbruk skola ingå under den sociala arrendelagen m. m.

Propositionerna om social arrendelagstiftning och lag om uppsikt å vissa jordbruk avse såväl jordbruket å huvudgårdar som å gårdar lydande under huvudgården. För lagarnas effektivitet är det av vikt att finna formuleringar, som täcka det avsedda innehållet och förekomma kringgåenden. De senare bemödandena komma att försökas från många jordägare. Det berättades härom dagen ett yttrande, fällt till en riksdagsman från en ledande person i ett mellansvenskt jordägarbolag, att vilken arrendelagstiftning som än stiftades skulle bolaget laga så, att den ej blev tillämplig på bolagens arrendegårdar.

Så kan ske bl. a. därigenom, att man formellt utarrenderar allenast ett sådant markstycke, som understiger lagens minimiareal och låter arrendatorn av nåd slå gräs eller möjligen bruka återstoden utan arrendekontrakt. Denna eventualitet liksom svårigheten med bestämmande av minimiareal kan undvikas, så vitt angår huvudgårdar, genom en föreskrift att lagarna skola omfatta jordbruket å huvudgårdarna oavsett dessas minimiomfattning. Bestämmande av en minimiareal inskränkes då till allenast jordbruk lydande under huvudgård. En sådan begreppsbestämning har av mig förordats i reservation till jordkommissionens förslag. Denna formulering återfinnes bland bilagorna (sid 77).

(Motiv i övrigt bl. a.: sid. 72—73 under 1 och 2 §§ samt jordkommissionen del VI sid. 208—210 och 240.)

Det hemställes alltså,

att riksdagen ville besluta den ändring i lagförslagen, att bestämmelserna, om vilken jord som skall inbegripas under dem, formuleras i huvudsaklig överensstämmelse med den formulering, som av C. Lindhagen förordats i avgiven reservation till jordkommissionens betänkande.

Stockholm den 23 mars 1927.

Carl Lindhagen.

